

OSA-SPORET

MEDLEMSBLAD FOR OSLO SPORVEIERS ARBEIDERFORENING

INNHOOLD

OSA-SPORET

Informasjonsorgan for
Oslos Sporveiers Arbeiderforening
www.osa-sporveien.no

ANSVARLIG UTGIVER

Rune Aasen

Leder OSA

REDAKTØR

Ola Floberg

ola.floberg@sporveien.com

Tlf: 414 69 255

LAYOUT

Frode Eriksen, Ola Floberg

REDAKSJONS ADRESSE

Oslo Sporveiers Arbeidersforening,
Økernveien 9, 0653 OSLO
ola.floberg@sporveien.com

EKSPEDISJONSTID

Mandag - fredag: 08.00-15.00

Usignerte artikler står for

redaksjonens regning.

Vil du ha OSA-Sporet tilsendt på

e-post? Send en mail til:

ola.floberg@sporveien.com

Redaksjon avsluttet 26. august 2019

Neste utgave kommer ut like før jul!

TRYKKERI

andvordgrafisk.no

FORSIDE

Ordfører Marianne Borgen.

Bilde av Linda Amundsen

3 REDAKTØRENS HJØRNE

4 OSA LEDER'N

5 ÅPENT BREV TIL BYDELSDIREKTØR TORE OLSEN PRAN

6 MIN VENN KÅRE

8 SATIRISKE LINDA

9 FRA VONDT TIL VERRE I KASHMIR

10 MIRAKELET I SPORVEIEN

12 RØDGRØNT PÅ RÅDHUSET ER TIL FORDEL FOR ARBEIDSFOLK

14 MOR OSLO

17 OSA-Sporet for 10 ÅR SIDEN

18 «WHAT HAVE BOMRINGEN EVER DONE FOR US?»

20 HVA MENER DE OM VORS

26 SIDE-SPORET

Av Ola Floberg

Redaktør

OSA-Sporet valgspesial er i boks. Redaksjonen satte ny rekord med to nummer i august. Stor takk til de som holder dette igang!

August har vært en veldig aktiv måned. Tillitsvalgte har deltatt på fanemarkeringer, løpeseddelutdelinger, politiske pøbber og valgkampparrangementer. Diskusjonene som er før, under og etter sånne hendelser er viktige for bevisstgjøringa av medlemmer og tillitsvalgte.

Noen medlemmer lurer på hvorfor OSA driver med politikk. Vel, politikk handler om liva våre: barnehageplasser, skoler, sjukehus, idrett, læringer, organiseringa av arbeidslivet og gamlehjem.

Alle er vi enige i de universelle verdiene som for eksempel yringsfrihet, menneskerettigheter og diskriminering.

Disse går (stort sett) på tvers av partilinjene.

Det er når vi studerer partiens programmer og handlinger vi finner hva de står for når det gjelder innhold i liva våre.

LO Oslo har gjort jobben enklere for deg som ikke har bestemt deg ved å spørre 64 spørsmål som omhandler masse politiske temaer for Oslo. FrP er det eneste partiet som IKKE har svart.

Fagforbundet og LO i Oslo har landa på at det er partiene til venstre på partiaksen som vi arbeidsfolk er tjent at har makta i Oslo. Da er det enkelt å velge side!

For medlemmene i OSA er det viktig å hindre at Sporveien privatiseres og at politikerne fortsatt satser tungt på kollektivtrafikken. Det er helt nødvendig for å nå klimamål og å få til en triveligere by for alle.

Det er Rødgrønn side som innfrir de fleste av krava vi har.

Anbefalinga fra OSAs hovedstyre er helt klart:

STEM RØDGRØNT!

Gå inn på lo-oslo.no/svar/ og les svarene

Hva mener Oslo-partiene om våre krav?

 OSLO Velg side

Bruk stemmeretten – velg side!

Oslo var den mest klassesdelte byen i Norge etter 18 år med høyresidens partier ved makten fram til 2015. Her bodde de rikeste og de fattigste i Norge og byen vår ble solgt bit for bit. Ved valget i 2015 klarte vi å få til et skifte. Oslo fikk politikk som gav gode verktøy for utjevning og rettferdighet. Det er gjort et stort arbeid for å utjevne forskjeller og skape like muligheter for alle, fjerne profitt i velferd og få et regulert arbeids- og næringsliv. Vi er ikke i mål, men på

riktig vei. LO i Oslo fremmer forslag i tråd med folks interesser og vi opplever at disse settes ut i livet. Vi ønsker at de som styrer nå får mer tid til å iverksette en rødgrønn politikk som ivaretar mennesker og miljø og oppfordrer deg til å stemme på et av de rødgrønne partiene; Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Miljøpartiet de Grønne eller Senterpartiet ved kommunevalget.

Du finner svar på alle spørsmålene vi har stilt på www.lo-oslo.no/svar

Vi beklager at Monicas etternavn ikke kom med i Jubileumsnummeret. I dette avsnittet skal det stå:

Hvordan gikk dere fra Murmansk til Angola da?

«OSA var jo med på åpningen, ikke jeg, men Rune (Aasen), Sveinar (Bones) og Monica (Andersen) var der. Så kommer de tilbake og har vært svære i kjeften som de pleier å være... Og mener at når vi som en liten fagforening kan finansiere en leilighet så må jo vi som forbund kunne finansiere minst én by, og da kommer de til meg og sier at det må jeg fikse. Så det var vi som fagforening som la fram forslaget til Fagforbundet og solgte det inn.»

Av Rune Aasen

Leder OSA

I 18 år har vi hatt borgerligstyre i Oslo. Og vi som jobber i Sporveien ble til stadighet angrepet av Høyresiden og måtte kjempe med alt vi hadde for å unngå oppsplitting og privatisering. Takket være engasjerte tillitsvalgte og lojale medlemmer klarte vi å stå i mot og vinne kampen mot privatisering! Allikevel klarte vi ikke å vinne alle kampene mot de borgerlige kreftene. Administrasjonsbygget på Tøyen ble solgt ut sammen med store områder på Lambertseter. Dette måtte de, for å finansiere kollektivtrafikken som de i utgangspunktet var i mot. FrP hadde som hovedmål, og har det den dag i dag, at den eneste trikken de vil ha, er en nedlagt trikk. Noe Petter N. Myhre så tydelig poengterte i valgkampen hvor det tydelig kom frem at gummihjul var den eneste kollektivtrafikken han ønsket.

Selv om ikke Sporveien ble privatisert var Oslo i ferd med å selges ut, bit for bit, under det borgerlige styret. Velferdsprofitørene hadde gode tider under de borgerlige og tok ut millioner av våre skatte kroner uten at noen stilte spørsmål ved det. Oslo Havn drives i dag av et tyrkisk selskap på 20 års kontrakt! Og arvesølvet vår, kraftproduksjon, skulle selges til Finland. Kortsiktig økonomisk vinning og oppskriften på en katastrofe for velferden vår.

Nå har de rødgrønne styrt byen i 4 år, og byen blir faktisk bedre og bedre. Søpla flyter ikke lenger i gatene våre. Luftkvaliteten er bedre enn på mange år, og unga våre kan vokse opp i byen uten fare for å bli sjuke av det. Det er en historisk satsing på kollektivtrafikk som skjer i disse dager, som er viktig for at Oslo i fremtiden skal ha et kollektivtilbud til alle. Viktigst er det at privatiseringa de borgerlige har drevet med i 18 år, nå er over. Og de rødgrønne har nå starta den store jobben med å rekommunalisere

velferdstjenestene våre. Derfor jobber vi i OSA med å få politikerne til å rekommunalisere UniBuss. Et viktig grep for alle våre medlemmer på bussen. Men byrådet har også gjort en annen viktig ting her i Oslo. Tatt tilbake Hafslund! Dette sikrer inntekter inn til Oslo kommune som kan finansiere et bedre og tryggere velferdstilbud for alle.

"-Derfor er det utrolig viktig at vi stemmer på de politikerne som lytter til oss."

Fagforbundets tillitsvalgte er medlemmenes advokater og skal forsvare medlemmenes lønns- og arbeidsvilkår. Arbeidslivet skal være trygt for våre medlemmer. For å få til det må også tillitsvalgte ha gode arbeidsvilkår. Da trenger vi lydhøre arbeidsgivere som utfører den politikken som politikerne vedtar. Ikke minst må også politikerne være lydhøre til fagbevegelsen og fagfolka. Det er vi som sitter på kompetansen og vet hva som skal til for at Oslo skal være et bra sted å jobbe. Vi kan aldri sette oss i den situasjonen at vi ender opp som jernbanen med oppsplitting og privatisering som regel og ikke unntaket. Derfor er det utrolig viktig at vi stemmer på de politikerne som lytter til oss. Ja, som lytter til fagbevegelsens alle tillitsvalgte rundt om kring.

Nå har vi kjempet i 18 år mot de borgerlige, og sett den raseringen de er ansvarlige for i Oslos arbeidsliv. Denne raseringen tar tid å reparere, og derfor ønsker vi et fortsatt rødgrønt bystyre med Raymond Johansen (AP) og Ordfører Marianne Borgen (SV). Kun da vil vi kunne nå de målene vi har satt oss, om at Oslo skal bli Norges beste arbeidsplass!

Stem rødgrønt for mindre forskjeller!

OSA LEDER'N

Stem Rødgrønt!

Åpent brev til Bydelsdirektør Tore Olsen Pran

Ingen rasister på vår arbeidsplass!

Oslo Sporveiers Arbeiderforening tar tydelig tatt avstand fra rasistiske organisasjoner, partier og aksjoner. Vår bedrift har siden tidlig 70-tallet hatt en tradisjon for god inkludering av ansatte med en multikulturell bakgrunn og har en høy andel norske kollegaer som har røtter fra andre land og kulturer. Derfor reagerer vi kraftig på at bydelsdirektør Tore Olsen Pran nå har gitt tillatelse til å la en organisasjon som SIAN, som allerede er tiltalt for flere tilfeller av rasistiske og hatefulle ytringer, til å spre dette rasistiske budskapet foran våre kollegaer og naboer. SIAN (Stopp Islamiseringen Av Norge) har kunngjort at de den 28. september skal ha stand på Tøyen hvor de ønsker å spre sin rasistiske propaganda. Som kjent er Sporveiens hovedkontor lokalisert på Tøyen, og brodelen av førerne på t-banen, våre kollegaer i administrasjonen og billettkontrollen har sitt arbeidssted. Vi er en bedrift som har døgnkontinuerlig drift og har derfor medlemmer og kollegaer som til alle døgnets tider oppholder seg på Tøyen.

Ikke minst er det uforståelig at en slik tillatelse er gitt med tanke på at Tøyen torg er et lite torg hvor både barn og eldre ferdes både morgen som kveld. Det er boliger i umiddelbar nærhet og biblioteker som barn gjennom hele uka benytter seg av. Og vi mener at SIAN som har tydelig vist agiterende holdninger ovenfor antirasister og meningsmotstandere, både i form av trusler og bruk av tåregass, vil kunne oppleves som svært skremmende og ubehagelig. Ikke kun for våre kollegaer, men også for lokalbefolkningen her på Tøyen.

Oslo Sporveiers Arbeiderforening stiller seg bak anbefalingen fra Marianne Borgen, og ber bydelsdirektøren å umiddelbart trekke tillatelsen som er gitt til SIAN for å holde stand på vårt torg. For å ta hensyn til både beboere i området og ansatte i de nærliggende bedriftene. Vi syntes det er hårreisende at våre medlemmer og kollegaer skal måtte bli utsatt for rasisme på vei til og fra arbeid!

Våre medlemmer skal ikke måtte bli utsatt for dette!

Tøyen, 27.august, 2019. Oslo Sporveiers Arbeiderforening

Illustrasjon: Bymiljøetaten

Av Andre Riseng

Frank lukker døren etter seg, tar av seg på bena og får øye på Renate ved komfyren. Lager du pizza? Overraskelse sier Renate, så demper hun belysningen og tenner stearinlyset på bordet. Hun har pyntet med fine servietter og satt frem de fine rødvingglassene de hadde blitt enige om å bare bruke til spesielle anledninger.

Jeg har en avtale i dag, og det viste du. Jeg tenkte kanskje vi skulle droppe den dumme avtalen med Kåre i dag. Du har aldri hatt noe imot at jeg spiser middag med Kåre. Nei men nå er det snart valg og Kåre stemmer Høyre. Jeg ser helst at du blir her i kveld, vi kan kose oss, også skal jeg overbevise deg om at du må stemme rødt.

Alle trikkeførere, både du og jeg og alle andre stemmer rødt. Er det det dette handler om spør han og slår ut med armene. Som om det ikke er viktig sier hun og slår like arrogant ut med armene tilbake.

Jeg vet hva du tenker sier hun. Du har snakket om bærekraftig utvikling, skatteletter og næringspolitikk i det siste som om du skulle vært skutt ut av fitta på en Frp-satan. I bunn og grunn er jeg redd du har blitt forgiftet, du har latt deg lokke inn i en tankegang, og som din kone ser jeg det som min plikt og lokke deg tilbake på trygg grunn. Og jeg er faktisk ganske god på å lokke sier hun, blunker, åpner vinen og setter seg.

Du har rett sier han. Jeg skal stemme Høyre. Et samfunn der folk kan sykemelde seg i vilden sky og få årevis med trillepermisjon er ikke bærekraftig. Noen må skape en kake for at en kake skal kunne deles. En kake kommer ikke av seg selv. Og ikke bare det, du viste om denne avtalen, du vet at kåre og jeg alltid spiser middag sammen siste torsdag i hver måned.

Ti stille med den kaken er du grei og kom og sett deg. Nei sier han. Du skjønner ikke hvordan ting henger sammen. Du skjønner ikke at om alle bare skal få og få og få så blir det ingenting igjen. Skatteletter er et viktig verktøy for at ikke store norske selskaper skal forsvinne ut at landet. Når land rundt oss senker skattene må vi gjøre det samme. Du skjønner det sier han og venter. Dessuten denne illusjonen om økte forskjeller, at det er roten til alt ondt, jeg er lei. Jeg er for økte forskjeller og at folk må kjempe litt for å klare seg, de gir økt produktivitet, kaken blir større og det blir mer og dele. De som skaper får mest, de som ikke skaper for mer enn de ellers ville fått, selv om forskjellene øker betyr ikke det at folk får det dårligere, alle får det bedre, er det så vanskelig å begripe. Dette pratet om økte forskjeller, har ikke rot i noe annet enn ren misunnelse.

Når det gjelder trikken, synes du virkelig tre måneders utdannelse skal gi like høy lønn som en som har studert i fem år for å bli ingeniør. Vi må akseptere vår plass sier han. Du blir her sier hun, på gråten. Jeg drar til avtalen. Jeg bryter ikke avtaler, det vet du.

Han ser bakhodet på Kåre, det tynne hvite håret hans,

den spisse nesen treffer nesten sausen i det han bøyer seg ned for å smatte på sølvskjeen. Hva lager du? Entrecote fra Strøm Larsen med Balsamicosaus og rodløk. Han skjenker i et glass vin og gir ham. Også er det grønnsaker til, dampede asparges og gulerøtter.

Du virker oppskaket sier Kåre og ser på ham. Jeg hadde en krangel med Renate før jeg dro, om politikk. Politikk er som skapt for romantiske øyeblikk sier han og ler. Hun skjønner seg ikke på bærekraftig utvikling hun skjønner ikke at alle må bidra om vi skal møte utfordringene vi står overfor på en konkurransedyktig måte. Kåre finner frem et fat og ber Frank sette seg og slappe av. Vi skal komme til bunns i alt dette. Han legger på de to tallerkenen, heller i vin i glassene og sier at først vil han vite hvordan sausen smaker. Meget god svarer han. Kjøttet har ligget i ovnen i fem timer sier Kåre. Det er det som er trikset, først steker du kjøttet på full gass i et par minutter på hver side, så legger du det i ovnen på svak varme, litt over 70 grader i, han venter. I så lang tid som mulig. Pakket inn i aluminiumsfolie.

Veldig godt svarer Frank. De skåler med munnen full av mat, spiser og ler, spiser mer, helt til det er tomt, og puster ut.

Så dere hadde kranglet? Ja, Renate skjønner seg ikke på politikk. Men det gjør altså du spør den spisse tynne stemmen. Jeg har skjont et par poenger ja for å si det sånn. Så du har bestemt deg for hva du skal stemme? I år blir det Høyre sier Frank. Høyre sier Kåre. Det fagforeningsvennlige og trikkevennlige Høyre? Det gjelder å se ting i en større sammenheng, det har du selv sagt.

Kåre begynner å si De, han blir fokusert og som ved et trylleslag er det som å se den gamle mannen bli tretti år yngre og ligne seg selv fra alle de debatter han har deltatt i som ung, energisk og kampvillig. Vet De hva som fasinerer meg med demokratiet sier han. Frank ser på ham med store øyne. At alle samfunnslag har sin rett til å stemme. Jeg for eksempel er en rik mann, ikke for å virke nedlatende men jeg stemmer Høyre ut ifra mine egne interesser. På samme måte som en arbeider stemmer ut ifra sine. I mine øyne er det det som får demokratiet til å fungere. Dersom alle skulle stemt ut ifra det du kaller større perspektiver ville hele vårt politiske system bukket under. Folk flest har ikke grunnlag for eller kunnskap nok til å sette seg inn i disse større sammenhenger. Det er kun ved at folk stemmer på det de selv mener er best for seg at den demokratiske nasjon overlever. Ved at man enkelt og greit setter seg ned og leser partiprogrammer, og ikke bare lytter til alle mulige debattprogrammer. Selv mener jeg det burde være en eksamen for å få lov å stemme. Når jeg hører folk man kaller arbeidere, stemme på Høyre eller Frp så får jeg oppriktig vondt.

Men du stemmer jo ut ifra det du kaller en større sammenheng avbryter Frank. Hør her unge mann. De skal ikke la dem lokke til å tro noe annet en at verden vil fungere beste dersom folk handler ut ifra sine egne interesser. Dersom folk gjør det de mener er best for seg selv. Man er sin egen lykkes smed. Han tar på seg et par sorte briller og de store øynene

Kakao

André Riseng
• Trikkefører

- Det går fint, jeg kan ta en overtidsvakt, Renate vifter oppgitt ut med armene. - Sikker på at et er så lurt? I går sa du at du var sliten. - Men det er jo vinter! Hvis jeg tar en overtidsvakt så er vi ferdig med det, det er ikke noe stress. Vi betaler strømregninga og så blir alle fornøyd. Vi kan til og med lage taco på fredag. Frank ser på Renate som fortsatt står rett opp og ned i trikkeuniformen.

- Taco? Vi skal jo på fest, har du glemte at det er bursdagen til Ove på fredag? - Jeg skal jobbe, jeg har jobbhelg. - Jeg synes du alltid har jobbhelg. - Ja jeg kommer til å ha annen Emma8345 og tar over hele overtidsvakter og trikkekjøring og greia. En robot som er som skapt for den andre driten som kommer til å gjøre både deg og meg til overflødige rotter. Du skal bare prise deg lykkelig for at vi ikke lever i betalt ned dette forbaskede huset. Frank tar frem en pose med rundstykker fra fryseren. - Ta deg en dusj, vi må snakke sammen. Jeg gjør natta, hva faen er det du snakker om? - Jeg gjør i stand sa jeg, ta deg en dusj. Også finner vi en film også finner vi ut av alt det der. Kom igjen! Jeg dusjer ikke på kommarido.

Moren din ringte i sta sier Frank. - Og hva ville hun? Hun sa at hun gleder seg til å bli bestemor. Også kurtte hun på om vi trengte noe. Rundstykket vokser i munnen på du eller moren din? - Begge to. På Tven ruller et program om Kongo over skjermen i reprise. Krigsskadede soldater som løper rundt og dreper hverandre i tur og orden. Blod som farger gresset og hus som sprenges i luften. Historier om barn som mister sine foreldre og foreldre som mister sine barn flyr som en brutal liten ballade gjennom stua.

- Når hadde du tenkt å fortelle meg det, spør Frank. - Jeg vet ikke sier Renate og svelger biten som har vokst seg til en stor vat delgerte

klump på størrelse med en tennisball. - Du vet ikke? - Jeg vet ikke om jeg vil beholde det. Dessuten skulle ikke vi se film? - Hva vil du se? - Samme for meg sier Renate og tvinger i seg en ny bit av rundstykket med brunost. - Har her. Vi har prøvd i ett år og få barn. Vi kjøpte dette huset som vi egentlig ikke hadde råd til, bare fordi du så innmari ønsket barn. Er det sant det moren din ringte og fortalte i sta. Burde vi ikke egentlig feire? - Jeg angre. - Så nå vil du plutselig hve alt på bålet. Du vil bare glemme hve vi er blitt enige om? - Vi har tatt oss vann over hodet. Her har, du er eiendomsmegler og jeg kjører trakk, også tenker vi at vi skal ha barn? Helt seriøst hvor lenge tror du vi har jobb? Det morsomste er at det er du som kommer til å miste jobben først. - Ingen av oss kommer til å miste jobben. Vi kommer til å klare oss. Vi har alltid klart oss og vi kommer alltid til å klare oss. Jeg håper du tenker deg nye om far du

tar abort eller finner på ett eller annet sykt. Du er ikke deg selv om dagen, jeg er faktisk oppriktig bekymret for deg. Frank peker med fjernkontrollen mot Tven. - Se! Fy i Norge.

- Hellige som bor i Norge? Jeg må drar på fest og surrer rundt og gudene vent. Ja jess vi har det kjempebra! Tut og kjør alle er fornøyd, heia Norge. Du kan ta hele den positiviteten din og putte den opp i rævva. - Jeg får kanskje bonus neste måned! Det kommer til og ordne seg! Vil du ha kakao? - Nei! Jeg sier nei! Jeg vil ikke ha kakao, du kan ta hele den kanskje-bonusen din og feste med Ove eller hva hun heter også kan du hilte fra meg og si at det er slutt! - Du har aldri sagt nei til kakao før, er det noe du har begynt med nå? Dessuten kommer vel kakaobønner strengt tatt fra Afrika eller noe... - Så da støtter du liksom

en god sak om du drikker kakao? Jeg vil ikke ha kakao har jeg sagt! Jeg vil ha familie!

Frank finner frem en kjele og tar frem kakaopulver fra kjøkkenskapet. - Fint da feirer vi med kakao, vil du ha krem på? - Vi er tom for melk sier Renate, reiser seg og går mot badet. - Er du sikker på at det er kakao du vil ha? - Har du noe bedre forslag? Hun blunker til Frank i det hun lukker døren etter seg og forsviner inn på badet. - Jeg stikker på seven roper Frank. - Du blir her skriver Renate tilbake. Frank hører at dusjen skrur på og forter seg og ta på seg skoene og jakka.

Mens Renate dusjer og Frank forsvinner ut døren fortsetter programmet om Kongo å rulle og gå fra TV-skjermen inne i stua. En kvinne som akkurat har mistet sin 18 år gamle sønn i krig forteller reporter'n fra BBC at begravelsen blir på torsdag.

Frank. Ett år etter. Valgår. Fra OSA-Sporet 1/18.

hans virker blanke. Ledelsen er klar i sin sak sier Frank. - Der-som trikken skal kunne fortsette å utvikle seg produktivt er man avhengig av å la alt bli mer effektivt, hvis ikke kommer alt til å stoppe. De sier at den eneste måten og kunne fortsette på er mer effektivisering, der er de helt tydelige.

Så det sier de. Kåre ler og reiser seg, tar med seg de tomme tallerkenene og går bort til vasken. Han mumler noe. Hva spør Frank. Politikk har en tendens til å få frem det verste i folk. Hva mener du med det?

Kåre setter seg igjen og sier at han skal prøve å gjøre det så enkelt som mulig. Er De arbeider stemmer De på et parti som støtter fagforeninger. Er man rik og driver eget stemmer man Høyre. På den måten vil alle få sin stemme, og vi vil ende opp i et rettferdig samfunn som faktisk gjenspeiler interessene til hvert enkelt individ. De rike trenger ikke nødvendigvis støtte de svake, eller arbeidere om du vil. Er det mange nok arbeidere vil de klare seg selv, gjennom å stå sammen. Da er det plutselig de sterke og vellykkede som er i mindretall og motsatt. De må fatte og begripe at de ikke må stemme høyre, de stemmer på et parti som ikke vil dem vel unge mann.

Hva mener du jeg burde stemme spør Frank. Stem SV da er De på den sikre siden. SV? Men du hater SV? Jeg liker ikke SV fordi de vil gi meg økt skatt, de vil gi meg mindre penger mellom hendene. Kommer det som noen overraskelse på dem at jeg er glad i å beskytte mine penger? På samme måte burde De være like interessert i å beskytte deres fagforening, selve grunnlaget for din og din kones eksistens. Tenk litt

egoistisk legger han til, jeg kan gi Dem et par knep hvis De trenger.

Frank løfter hånden. Men hva hvis de rike blir i flertall i samfunnet? Hva hvis alle kan bli rike, er ikke det en god ting. Dette med kaken og det å skape. Kåre holder hånden opp. Den dagen en arbeidsgiver går tom for arbeidere er han ferdig. Så langt jeg kan se vil arbeiderene alltid være i flertall, og må ikke finne på (han sier finne på med trykk, slik som han er kjent for, dramatisk og engasjert) og begynne å skade seg selv ved ta fra seg selv goder som er opparbeidet gjennom en lang og bitter kamp.

Men du stemmer Høyre. Jeg stemmer på det partiet som er best for meg og mer eller mindre krever at De gjør det samme. Jeg vil be Dem gå hjem til Deres kone og fortelle henne at hun har rett. I kjølvannet av en slik handling kan kvinner bli meget fornøyd og forvandle seg til engler på et blunk, der min er faring.

Frank kommer hjem og finner Renate sittende i sofaen med bena opp under seg. Hatt det hyggelig spør hun. Frank setter seg ved siden av henne og sier at han er lei seg. Jeg burde ikke dratt på den dumme middagen. Kåre er vel og bra, men du har rett. Hva faen. Renate ser på ham. Hva faen er det du virker så jævla overbevist for?

Jeg har bare skjont alt du har sagt, jeg gir deg rett. Det gjør du faen ikke, sier Renate, hun reiser seg og hiver en pute på ham.

— Din jævla judas.

Drit i sosialisme nå skal jeg tenke på meg sjæl!

Nå er valgkampen i gang for fullt og for å gjøre hverdagen litt spennende tenkte jeg det kunne være litt artig å tenke litt nytt. For etter å ha sittet i uke etter uke og hørt om velferdstjenester og kollektive goder er det en ting som slår meg. Hva i helsike får jeg ut av dette her? Så nå skifter jeg side politisk og tenker det er helt greit å endelig tenke litt på meg sjæl.

Misforstå meg rett. Bjørnar er kjekk enda, og definitivt å foretrekke fremfor middelaldrende kvinner som Siv og Erna hvis jeg hadde vært i en setting ala nachspiel eller en speed date. Men igjen, etter utallige timer å ha hørt på politiske debatter tenker jeg det er greit å la Erna og Siv «få prøve» seg. Har nemlig hørt at det er litt trendy om dagene.

For sakens kjerne er at jeg syntes sosialismen egentlig ikke tenker så mye på meg. På Linda, den 40 års gamle trikkeføreren som ønsker seg dyre sko og middag på fine restauranter hver kveld men har aldri råd siden tusenvis av kroner forsvinner inn i den store mystiske statskassa hver måned!

For hvorfor skal jeg drive og betale for at fremmede snøringer skal lære seg å spise plastelina og sloss i sandkassa over spader, bøtter og en tilfeldig meitemark? Er det ikke like greit at folk kunne slått opp et gjerde i hagen i stedet, og latt småkrypa kravle rundt der hele dagen i stedet? Vips, så er det 4000 kroner mindre i skatteinnbetaling!

Ikke minst disse gamlisene da! De gjør jo ikke noe nyttig lenger enn å bare sitte stille og bli enda mer rynkete og krokrygga. Det puttes uendelig mange skattepenger inn i eldreomsorgen hvert eneste år, og da spør jeg hva jeg får igjen for dette? Jeg får ikke noe utbytte at Fru Hansen spiser fersk ost fremfor gammel ost. Om hun har sykepleiere som dingler rundt henne eller en snekker for den del spiller jo ingen trille for meg! Venstresiden hyler om velferdstjenester og kollektivism. Jaggu sa jeg smør. Jeg føler meg hverken vel eller del av et kollektiv bare fordi skrukkete mennesker kan spise biff til middag. Nei, vet dere hva! Legg gamlehjemma ned så vipps så har vi ett par tusen ekstra kroner vi slipper å betale inn til statskassa! Og hvis man på død og liv skal samle disse gamle et sted, så hva med å sette dem i arbeid? Så kan de også gjøre litt nytte for seg. For det handler jo om å ha friheten til å velge? Og da velger jeg at de kommer seg i jobb og slutter å suge penger ut av fellesskapskassa! Det er jo mye de kan jobbe med! Tror jeg i hvertfall.. Hvis ikke har de jo et ansvar å få tatt seg noe kurs eller noe så de holder seg «up to date». Hvis ikke kan de sikkert fungere som en bra dørstopper eller skriveunderlag.

Ja og skolesystemet. Det er jo det største pengesluket av alle! Tenk dere! Alle unger i hele Norge MÅ gå på skolen! Hvilken frihet til å velge er det? Det er vel mye bedre at unga kan velge selv om de vil sitte i timesvis og lære seg om ting de aldri vil komme til å bruke. Joda, det er jo greit at de kan lese og den slags altså. Men det bør vel være foreldrenes oppgave? Jeg blåser jo i om unga lærer å lese på en skole eller hjemme hos foreldrene. Det viktigste er vel at de lærer seg dette der det koster minst mulig penger?

Det er så uendelig mange andre steder vi også kan spare inn penger på. Og ikke på noen revolusjonær måte som sosialistene på venstre siden vil gjøre. Det koster jo bare masse penger at ALLE skal ha bra lønn med tariff! Og på toppen av det hele skal vi liksom ikke betale for sykehus besøk når vi er så dumme og blir syke! Mister man jobben, så skal du få; jeg gjenter FÅ penger bare for å drive dank og spise hamburger! Jeg skal vel ikke straffes med masse skatt fordi folk ikke gidder å jobbe? Det er jo bare å ikke få sparken det da!

Tenk dere alle de ferieukene som avvikles i Norge i løpet av et kalenderår. Det er tid de kunne heller vært på jobb og ikke dingla rundt i verden og dra på seg all slagsens sykdommer som foreksempel hepatitt og kjøttetende parasitter. Hadde de holdt seg hjemme hadde vi spart uendelige summer i helsevesenet også. Ja helsevesenet er oppskrytt det også på lik linje det skole, eldreomsorg og barnehager er. Det er jo bare å holde seg frisk tenker jeg. Er jo strengt tatt ikke vanskeligere enn det!

Hadde vi tatt slike grep, så kunne vi tenkt mer på oss sjæl. Det er nå min konklusjon. Da kunne vi valgt å bli syke eller holde oss friske. Ja, og gidder du ikke lære unga og lese, ja da får du dumme unger da. Men da velger du det selv. Og den friheten til å velge og tenke på seg sjæl, den vil jeg ha.

Men ikke før til uka da. Siden jeg brygger på en forkjølelse og tenker at vi kan vente med å avvikle velferdstjenestene til jeg har fått vært hos legen. Ja, kanskje vi egentlig kan vente et par år når jeg tenker meg om. Så at den yngste dattera mi kan få fullført lærlingetiden sin. Men etter det DA! Ja da skal det avvikles. Ja, kanskje vi skal vente til jeg faktisk har blitt gammel selv. Det er jo ingen hemmelighet at jeg liker at folk duller med meg, så kanskje vi kan vente til jeg er så gammel at jeg sovner stille inn? Så kan jeg bli dulla med og passa på mine siste dager. Men etter det! DA skal jeg avvikle sosialisme og begynne å tenke på meg sjæl. Jeg lover!

Fra vondt til verre i Kashmir

Denne uken har den indiske staten tatt et radikalt grep og fjernet grunnlovens paragraf 370, noe som skaper stor frykt og fratar befolkningen i delstaten Jammu og Kashmir grunnleggende rettigheter.

Indias regjering iverksatte umiddelbart tiltak på bakken. I forrige uke ble 30.000 soldater forflyttet til Kashmir, i tillegg til de mer enn 500.000 væpnede styrkene som befinner seg i delstaten fra før.

Offentlige møter og demonstrasjoner er forbudt, skoler og offentlige institusjoner er stengt, satellittelefoner er overvåket, og mobilnett, fastnett og internett er stengt.

2017 ble Parveena Ahangar og Parvez Imroz tildelt Raftoprisen for sitt omfattende arbeid for å dokumentere menneskerettighetsbrudd i den indiske delstaten. For Raftostiftelsen var det viktig at verden ikke glemmer menneskene som bor og lever midt i konfliktsonen, som over lang tid har vært preget av politiske spenninger mellom stormaktene India og Pakistan.

Som følge av at all kommunikasjon nå er blokkert, vet vi ikke hva som er situasjonen til Ahangar og Imroz eller andre representanter for menneskerettighetsmiljøet i Kashmir. Nyhetsrapporter om at over 300 politikere og menneskerettighetsaktivister er arrestert, gir grunn til bekymring.

Den storstilte aksjonen fra den indiske staten som startet i helgen, annullerer de fleste sivile og politiske rettighetene for kashmirske borgere. Delstaten Jammu

og Kashmir har gjennom grunnloven fått anerkjent en egen konstitusjon og selvstendighet. Selvstendigheten har i realiteten vært annullert gjennom vide unntakslover siden 1990. I det sterkt militarisererte området har indiske soldater stått for drap, tortur og bortføringer. Det er anslått at minst 100 000 mennesker er drept eller bortført siden 1990.

Når India nå har endret grunnloven med et pennestøk, vil denne situasjonen forverres ytterligere.

FNs høykommissær for menneskerettigheter i Genève har de siste årene gjort et banebrytende arbeid med å dokumentere overgrepene i Kashmir i rapporter publisert i 2018 og 2019, trass i omfattende sabotasje fra indiske myndigheters side, og med total avvisning av rapportene som respons.

Den linjen India nå fører overfor Kashmir, representerer ikke bare en voldsom eskalering av konflikten med Pakistan, men vil kunne få alvorlige konsekvenser for en allerede hardt prøvet sivilbefolkning i Kashmir.

Vi oppfordrer utenriksminister Eriksen Søreide (H) og norske myndigheter til å gjøre hva de kan for å stanse aggresjonen utført av indiske myndigheter, og å arbeide for at situasjonen også blir tatt opp i FNs sikkerhetsråd.

Oslo Sporveiers Arbeiderforenings hovedstyre
22. august 2019

TO VALGDAGER I OSLO

SØNDAG 8. SEPTEMBER KL. 13.00-18.00.

MANDAG 9. SEPTEMBER KL. 09.00-21.00.

DU STEMMER TIL BYSTYRET OG TIL BYDELSUTVALG.

EN STEMMESEDEL TIL HVERT AV VALGENE.

HUSK LEGITIMASJON.

 FAGFORBUNDET | Oslo

DEN SOM STEMMER, BESTEMMER!

Miraklet i Sporveien

PÅ RANDEN: VED SLUTTEN AV 1990-TALLET VAR STORE DELER AV KOLLEKTIVTILBUDET I OSLO I FORFALL. IDAR HELLE SKRIVER OM HVORDAN FAGFORENINGENES IDÉ OM ET «RULLENDE FORTAU» SNUDEDE DET HELE. HER FRA BOGSTADVEIEN I APRIL 1995.

FOTO: TERJE BENDIKSBY, NTB SCANPIX

Idar Helle

Seint på 1990-tallet sto det offentlige kollektivtilbudet i Oslo på randen av stupet. Trikkeskiner, vogner og t-banespor var i forfall. Makthaverne i Rådhuset, med Høyre og Frp i front, ville helst bygge veier og legge planer for hvordan mest mulig av kollektivtrafikken kunne privatiseres.

Arbeidstakerne i Sporveien la imidlertid en ganske annen strategi på et medlemsmøte i fagforeningen sin vinteren 2000. De så for seg voksende transportbehov og mer kollektivtrafikk i tiårene framover. De så for seg et sterkt, samlet og kommunalt drevet Oslo Sporveier. I dag, nesten 20 år seinere, har de tillitsvalgte og omkring 1600 medlemmene i Oslo Sporveiers Arbeiderforening (OSA), langt på vei vunnet denne politiske striden. Hvordan har det vært mulig? Fagforeningen i Sporveien sto ved inngangen til det nye århundret overfor to kritiske spørsmål som krevde svar: Hvordan unngå at deler av kollektivtilbudet ble lagt ned, og hvordan forhindre konkurranseutsetting av trikk og T-bane? Det så ikke direkte lyst ut. For med seg i bagasjen hadde fagforeningen et nederlag fra midten av 1990-årene, der rutebussdelen av Sporveien ble konkurranseutsatt og fagforeningen ble splittet, da et stort flertall av bussjåførene meldte seg ut og laget ny fagforening utenfor OSA og LO.

For de fleste av oss som daglig bruker kollektivtilbudet i Oslo, nylig kåret til ett av de tre beste i verden, kan tilstandene to tiår tilbake virke nærmest ufattelig. Gjennom 1990-årene gikk kommunens tilskudd til kollektivtrafikken ned fra 50 til 29 prosent av omsetningen i Oslo Sporveier. Det offentlige tilskuddet i Oslo var dermed vesentlig lavere enn i sammenliknbare europeiske byer med skinnegående kollektivtilbud. Stein Gulbrandsen, tillitsvalgt i Sporveien og seinere i Fagforbundet, minnes hvordan det ble tenkt den gang: «Da jeg starta var den politiske tankegangen at folk

flest transporterte seg med bil. Det var fattige og barn som brukte kollektivtransport, så det kunne vi kutte. Fattige og barn trengte ikke et godt tilbud.»

Oslo Høyre tok over byrådsmakta i hovedstaden i 1997 med en klar ambisjon om å splitte opp, konkurranseutsette og deretter privatisere store deler av kollektivtrafikken. Fra første stund møtte partiet imidlertid en fagforening med en helt annen plan for kollektivtransporten. OSA var heller ikke innstilt på at erfaringen med splittelsen «på bussen» skulle gjentas. Fagforeningen i Sporveien argumenterte for at kollektivtransportens hovedoppgave måtte være å løse oslobefolkningens transportbehov, og samtidig være et viktig miljøpolitisk virkemiddel for å redusere utslipp og støy. Etter OSAs syn forutsatte dette at Sporveien måtte videreutvikles som et heleid kommunalt konsern med ansvar for planlegging, utvikling og drift av trafikken.

Fagforeningens representanter brukte mye tid på å få styret i Oslo Sporveier med på å kreve høyere kommunale driftstilskudd. De lyktes. Styret krevde flere ganger i løpet av året 2000 opptrapping av det kommunale tilskuddet og en politisk plan for å ta igjen vedlikeholdsetterslepet. Hvis ikke ville styret i Sporveien gå inn for å redusere rutetilbudet og i verste fall stille sine egne styreplasser til disposisjon. Om et styre nedsatt av samferdselsbyråden gikk til et slikt skritt, ville ikke det se særlig bra ut for Høyre-byrådet.

Det var blitt avgjort større politisk vilje til kollektivsatsing, men fortsatt lite entusiasme for å dekke de kostnadene som følger med trikkelinjene i Oslo. I 2002–03 kom det på løpende bånd forslag om å legge ned Kjelsåstrikken og linjene over Briskeby og Homansbyen til Majorstua. Men tillitsvalgte og medlemmer i OSA visste at trikken betyr noe helt spesielt for mange oslofolk, og la opp til brei motstand i opinionen, leserbrev i avisene, og til slutt demonstrasjonstog gjennom vinterhovedstaden til Rådhuset, der skuespiller og Briskebys egen Lise Fjeldstad avsluttet med appell. Effekten står seg den dag i dag. De to sentrumsnære trikkelinjene ble beholdt, mens Kjelsåstrikken gjenoppsto noen år seinere.

Trikkens utsatte posisjon kom til å gi oss ett av de fremste eksemplene på fagforeningsinitiert innovasjon i norsk arbeidsliv og produksjon de siste tiårene: Ideen om «rullende fortau». Tanken fra trikketillitsvalgt og OSA-nestleder Sveinar Bones var enkel, men djerv: Hvorfor ikke droppe snakket om nedlegginger og innskrenkninger, og i stedet gjøre det motsatte? Hva med å øke antall avganger på trikken og satse på at det ville sikre passasjervekst? Tanken med «rullende fortau» var å utnytte materialet mer effektivt, skaffe flere passasjerer og inntekter. Passasjerene skulle ikke måtte bry seg med rutetabellen, det skulle være en ny trikk om hjørnet til enhver tid.

Det tok tid å få Sporveiens direktører og administrasjon med på denne tanken, men da «rullende fortau» først ble lansert, ble prosjektet en umiddelbar suksess. Passasjertallet på trikken økte fra 32 millioner til 53 millioner reisende i året. Byrådet, de politiske partiene og direktørene i Sporveien og Ruter ville alle ha sin del (og vel så det) av æren for tiltaket,

men det var tillitsvalgsjiktet i OSA som kom med ideen og medlemmene i OSA som tok støytten i form av flere avganger og høyere produksjonstakt ute i trafikken og som trikkevedlikehold på verkstedene.

Etter 2002–03 var planene om merkbar reduksjon i kollektivtilbudet slått tilbake for godt, men faren for oppsplitting og konkurranseutsetting av trikk og T-bane lå fortsatt som en konstant skygge over Sporveien. Fagforeningens tvekamp mot det borgerlige flertallet i oslopolitikken (1997–2015) pågikk nærmest permanent og i mange stadier, men sto antakelig aller hardest i 2006. Da varslet den nye samferdselsbyråden Peter N. Myhre (Frp) at vedlikeholdet av de nye T-banovognene, MX fra tyske Siemens, skulle konkurranseutsettes. Det ville bety færre oppgaver og på sikt mulig nedlegging for Sporveiens store t-baneverksted på Ryen.

Utover høsten fikk byråden og Frp så merke hvem det var de hadde lagt seg ut med. De ansatte i Sporveien sluttet ganske enkelt å jobbe overtid. Det oppsto akutt vognmangel fra t-baneverkstedene og omfattende førermangel i trafikken. I beste fall kunne passasjerene tilbys buss for bane. I november ble den digre Samfunnssalen i sentrum fylt med 400 opprørte OSA-medlemmer som var innstilt på streik. Etter at Ola Elvestuen og Venstre så skiftet syn, var det ikke lenger flertall i bystyret og forslaget om anbud på t-banovognvedlikeholdet. Byråd Myhre, Frp og høyresiden

led sitt første i rekken av nederlag om Sporveien og kollektivtrafikken.

Ekstra ille for fagforeningsantagonistene i Frp og Høyre var det nok at dette skjedde etter en faglig aksjon som offisielt ikke var noen «aksjon». Det er som kjent tariffstridig med faglige aksjoner utenom lønnsoppgjørene i norsk arbeidsliv. Men, som forfatterkollega Paul Bjerke skriver i fagforeningshistorien vi i De Facto har laget om OSA de siste 25 år; overtid er frivillig og «det er heller ikke noe formelt krav i arbeidslivet om å stille opp for bedriften så det går utover familien og helsa».

Her er det ikke plass til å gå videre inn på forutsetningene som lå til grunn for at OSA så lenge kunne stå så høyt på banen overfor det langvarige borgerlige flertallet i oslopolitikken. Flere av de sentrale momentene ligger likevel innbakt i eksemplene over: Mobilisering av medlemmene i kritiske faser, tillitsvalgte som tør og tåler belastningen med stridskontakt, brei politisk alliansebygging overfor partiene. I OSAs tilfelle har alliansearbeidet gått langt inn på borgerlig side, særlig overfor Oslo Venstre og tidligere bystyre- og byrådspolitiker Ola Elvestuen. Til tider var denne strategien så effektiv og så massiv at OSA som fagforening øyensynlig har hatt mer makt enn direktørene over Oslo Sporveier de siste 25 årene. For kollektivtilbudets og oslobefolkningens del er det ikke sikkert at det har vært en dårlig deal.

Innlegget sto i Klassekampen 24. august

Idar Helle (DeFacto) er en av forfatterne av OSAs historiebok

Alle klubbene skal ha historieboka hvor medlemmene kan få den.
Snakk med tillitsvalgte

Rødgrønt på Rådhuset er til fordel for arbeidsfolk

Av

Ingunn Gjerstad, leder av LO i Oslo

Roy Pedersen, tidligere leder av LO i Oslo og nå pensjonist

For fire år siden ble Høyre-regjeringa på Rådhuset stemt ut av Oslos velgere. LO i Oslo hadde jobba lenge for at dette skulle skje. Spesielt irriterende var budsjettkuttene til bydelene og skolene samt ulike varianter av privatiseringer med et stadig større innslag av velferdsprofitorer som undergravde tariffavtalene.

De Facto og Stein Stugu utarbeidet en rapport om eiendomsskatt som viste at en moderat skatt med sosial profil var nok til å stoppe kuttpolitikken. Samtidig oppnevnte Oslos fagforeninger representanter til ulike grupper som forberedte en rekke krav til partiene. Disse ble vedtatt i vårt representantskapsmøte høsten 2014 og sendt til partier før de vedtok sine valgprogrammer. Våre 46 krav ble til slutt endelig vedtatt på årsmøte i valgåret og sendt alle partier som var valgt inn på Rådhuset, pluss Senterpartiet.

LO i Oslo har vedtatt at vi skal være en sjølstendig kraft på venstresida, partipolitisk uavhengig, men ikke politisk nøytral. Det betyr sjølstendige analyser, egne krav og gjerne aktiviteter i allianse med fagforeninger og andre organisasjoner for å nå våre mål. Vi samarbeider ikke spesielt med ett parti, men en blokk av rødgrønne partier for å få flertall. Ingen får flertall alene. Vi anser ikke noe parti for å være ledende. Valgresultatet avgjøre hvem som får størst innflytelse på politikken. Dette er ikke ulikt måten OSA samarbeider med flere partier for å unngå privatisering av T-banen, trikken og bussen.

Med fagbevegelsens egne krav som ligger fast oppnår vi både økt skolering og økt aktivisering som gjør at vi evner å gjennomføre en egen valgkamp og med eget valgmateriell. Vi oppnår økt forståelse og aksept for å drive politikk og både partier og organisasjoner veit at vi mener det samme enten vi har møter med den ene eller andre. Samtidig veit vi hva som kan forventes ved svarene partiene gir på våre krav. Derfor oppfordrer vi ved årets kommunevalg til å velge side ved å stemme på Oslopartiene til AP, MDG, SV, Rødt eller Senterpartiet.

Ved hjelp av byrådssekretariatet har vi oppsummert

perioden som er gått, med et byråd utgått fra AP, MDG og SV støttet av Rødt. Vi anser at 30 av våre 46 krav er helt eller delvis innfridd. Her er noen resultater:

- Innføring av eiendomsskatt med sosial profil som gir 1,5 milliarder til velferd når det er helt innfasat
- Kuttene til bydeler og skoler har opphørt, sjøl om bydeler fortsatt har det trangt
- En ordning med gratis aktivitetsskole er innført i hele byen
- Gratis kjernetid i barnehagene er innført i fem bydeler for familieinntekter under 619.000 kroner. Dette med bidrag fra regjeringa
- Forbudet mot å bygge kommunale barnehager er opphevet. Rundt 3000 nye plasser er bygget og er frie for velferdsprofitorer.
- Osloskolen har fått flere lærere og mer penger. Skolevaktmestere ansettes igjen.
- Krav til lærlinger er innført ved kommunale oppdrag. Antallet søkere til yrkesfag går opp. Byrådet har innført Oslomodellen for et mer seriøst arbeidsliv og som nå utvides til helsesektoren. Nå gjelder det å kontrollere at modellen følges og kaste ut de som begår grove brudd på regelverket.
- Kapasiteten ved idrettsanlegg er økt
- Bibliotekene i bydelene er opprettholdt og flere har fått økt åpningstid
- Oslo Nye Teater er fortsatt eid av kommunen
- Sjøppelheving er igjen en kommunal oppgave etter at Veireno gikk konkurs
- Sykehjem er igjen overført til fellesskapet og med lønn og pensjon til kommunal tariff. Enkelte overføres til private ideelle, men ingen sykehjem legges ut til anbud for velferdsprofitorer.
- Byrådet har sikret Hafslund i kommunal eie som har gitt demokratisk kontroll og eierskap til strømmnett og kraftproduksjon. Ei gullgruve for framtida som høyresida ville selge i 2004.
- Det er ingen rødgrønn snakk om å selge Sporveien. Det skulle bare mangle

LO i Oslo analyserer hver høst Oslobudsjettet og stiller egne krav til forbedringer i tråd med vår valgplattform. Vi gjennomfører også felles møter med gruppelederne for de

fire partiene som utgjør det rødgrønne flertallet og holder kontakt med byråder i aktuelle saker for oss.

Klimautslippene går ned. Vårt representantskap har vedtatt at vi støtter bompengoordning for Oslo, til støtte for økt kollektivtrafikk og reinere Osloluft. Dette er til fordel for arbeidsfolk sjøl om bompenger må betales.

Av viktige krav som ikke er innfridd er sikring av næringsarealer på Alnabru mellom E6 og Østre Aker vei, et løft for faste og hele stillinger i kommunen, forsøk med seks timers dag/30 timers uke, krav til landsomfattende tariffavtale ved oppdrag i kommunen, bygging av utleieboliger til selvkost og stans i utbytte (konsernbidrag) fra kommunale leiegårder. Disse kravene arbeider vi videre med i neste periode for å få gjennomført.

Alternativet til rødgrønt styre er et blått høyrestyre i Oslo. De vil fjerne eiendomsskatten som betyr velferdskutt, vil ha søpleanbud på nytt, ønsker flere velferdsprofitorer og vil endre kjernetid i barnehager og aktivitetsskole. Mange vil miste gratis plass. Undergraving av tariffavtaler og anbud

i kollektivtrafikken kommer på nytt.

LO i Oslo er for lengst i gang med valgkamp og OSAs medlemmer er med Denne gang med 64 krav utarbeidet ved hjelp av fagforeninger og vedtatt av et enstemmig årsmøte. Av viktige krav kan nevnes:

Beholde eiendomsskatten på dagens nivå, avvikling av en markedsstyrt offentlig sektor, gratis kjernetid for tre- til femåringer i alle barnehager i Groruddalen, Søndre Nordstrand og Oslo indre øst, håndheving av forbudet mot søndagsåpne butikker, arealer til næringsvirksomhet, forsøk med seks timers dag/30 timers uke, økt innsats for faste og hele stillinger, bygging av ikke-kommersielle boliger, bussdrift i kommunal regi og gjeninnføre barnehager, sykehjem, omsorgstjenester samt renhold til kommunal regi.

Dette handler om å ta steg for steg vekk fra den nyliberale høyrepolitikken til fordel for fellesskapsløsninger, økt trygghet, bedre integrering, mindre forskjeller og en styrket fagbevegelse. Det er fortsatt en jobb å gjøre så derfor: Velg side for fellesskapsløsninger – Stem rødgrønt!

Velg side! Lill Fanny og Ingunn på Furuset

Av Linda Amundsen

Oslos ordfører Marianne Borgen, er en mangeårig politiker for SV. Oppriktig, varm, raus og real.

Borgen ble i 2017 utnevnt til storridder av Den islandske falkeorden i forbindelse med statsbesøket til Islands president i Norge. Den islandske falkeorden tildeles såvel islendinger som utenlandske borgere for tjenester for Island og menneskeheten.

Borgens engasjement for barn trekkes særlig fram i nominasjonen til kåringen der 27 kvinnelige ordførere fra 20 land er finalister.

– Å bli nominert i en sånn kåring er en stor inspirasjon. Både bystyret og jeg har vært opptatt av å svare på internasjonale utfordringer enten det handler om klimaendringer, flyktningkrisen eller fredsarbeid. Det er veldig hyggelig at dette blir lagt merke til, blant annet ved at Oslo er kåret til Europas miljøhovedstad for 2019, sier Borgen.

– Alle barn bør ha muligheten til å ta del i viktige fellesskap der de kan bygge vennskap og tillit. Å bli ekskludert fra viktige fellesskap, kan resultere i en følelse av ikke å være bra nok, sier hun. På spørsmål om hva hun tenker om at Oslo er kommunen med nest høyest andel barn av familier med lav inntekt, erkjenner ordføreren erkjenner at byrådet har en jobb å gjøre i årene som kommer. Hun mener at hovedendringen må skje som et resultat av samspill mellom nasjonale myndigheter og kommunene:

– Vi må jobbe mer med dette, men vi kan ikke ha en regjering som jobber mot oss, avslutter hun.

Årets statistikk viser at om lag ett av tre barn som lever i lavinntektsfamilier, bor i en av Norges største byer. Tallene viser også at graden av

fattigdom varierer fra bydel til bydel, og mellom delbydelene i hovedstaden.

– De siste fire årene har vi gjort store politiske grep for en grønnere og mer rettferdig by. Men fortsatt lever vi i den byen i Norge med flest fattige familier, og jeg er klar for å kjempe i fire nye år for utjevning og rettferdig fordeling, sier Marianne Borgen. – Høyresiden i regjeringen fører en politikk for økte forskjeller og økt forurenning. I Oslo går vi stikk motsatt vei med SV i byråd, sier hun.

Valget i høst er et verdivalg. Det handler om hvordan vi skal ha det fremover. Høyresiden vil la markedet styre og selv om de har innsett at vi må ta grep i forhold til miljøet, så går det veldig tregt.

Økende forskjeller. Snakket med en ungdom som fortalte hvordan det var å leve under knapphetens tyranni. Barnet fortalte hvordan han alltid visste hvilken dag i måneden moren fikk lønn, og visste også om hvilke ting han kunne spørre om å få. For spurte han om ting som de ikke hadde råd til, ville moren bli så lei seg. Og vi har i dag 20 000 barn som lever under EUs fattigdomsgrense, bare i Oslo.

For å utjevne forskjeller har vi allerede gitt barnefamilier gratis aks. Det er viktig for at barn skal få ta del i leken og være inkludert. For det er viktig at vi har et samfunn der alle får delta og føler seg inkludert.

Men det er vanskelig å løse politikken i kommunen når mye av problemene blir skapt gjennom regjeringa med kutt i stønader og trygder. Og vi vil aldri kunne for eksempel heve barnetrygden til småbarnsfamilier dersom vi fortsetter å ha en borgerlig regjering. Derfor blir valget denne høsten utrolig

Satsing på kollektivtrafikk er utrolig viktig. Og

Oslos ordfører, Marianne Borgen, vil ha samme logo på de nye trikkene som på ordførerkjedet. Og på sykkelene. Foto: Linda Amundsen.

jeg mener at vi ville aldri hatt den politikken på kollektivtrafikk i Oslo om ikke foreninga deres har snakka med oss om det. Kollektivtrafikk er viktig i en bys infrastruktur. Og årlig øker Oslos befolkning med 8- 9 000 mennesker hvert år. Derfor må vi også ha en infrastruktur i form av kollektivtrafikk som frakter alle disse menneskene frem og tilbake. Vi ønsker jo å utvide trikken på Ring 2 og til Tonsenhagen.

Og nå som vi får nye trikker vil vi få et enda bedre tilbud. Men kollektiv er dyrt, og derfor er det utrolig viktig med de inntektene som vi får gjennom bomringen. Og vi er ikke spesielt begeistra for bompenger og jeg syntes kanskje selv at det kan være dyrt. Men det er allikevel viktig at vi får disse inntektene så vi får bygd ny t-bane tunnel. Og denne «happy hour» som Høyre nå har lansert vil koste masse penger! Det er masse penger som vi trenger inn i kollektivtrafikken og inn til fellesskaps godene våre. Mister vi 200 millioner i året som Høyre her foreslår med 3 timer gratis i bommen, er det penger som vi sårt trenger inn i viktige prosjekter for byens befolkning.

Marianne Borgen. Foto: Oslo Rådhus.

Inntekter fra eiendomsskatt. Hardere beskatning av 2 – 3 – 4 bolig er viktig for å komme utleie og bolig spekulanter til livs. Da vi innførte eiendomsskatten førte dette til at vi fikk inn masse penger som vi har brukt inn i barnehager, aktivitetstilbud til barn og unge. Gratis aks og flere hundre nye lærere i skolen og masse annet. Dette er fordelingspolitikk i praksis.

Vi politikere har forsømt bolig politikken i mange år. Og vi må tilbake til kommunen som utbygger av boliger der man ser på ulike finansieringsmodeller. Det er flere steder i Europa som har bra prosjekter vi kan lære av. I Danmark og Wien. Vi må se på «leie til eie» prinsippet, se på muligheten av kommunen eier kanskje 20% av boligen så innskuddet blir mindre så vanlige folk har råd til å bo. Sånn det er i dag, «bor folk seg i hjæl». For når man betaler så mye for å bo som mange gjør i dag, så har man som oftest heller ikke råd til å sette av penger til sparing for å kunne kjøpe egen bolig. Bolig skal være trygt, og man skal kunne leve ved siden av.

Hun som sosialist ble bedt av en av de største kapitalistene om å vie dem. Og det viser jo at man har tillit. Og i samfunnet vårt er tillit utrolig viktig. Og det må vi ha for at demokratiet skal fungere. Men jeg vil påstå at vi har et demokratisk problem i Norge i dag. Det ser vi på den lave valgdeltakelsen blant annet. Jeg tror mye av grunnen til det er de stygge sakene vi har sett med politikere som gjør at folk mister tilliten. Folk føler ikke at de blir hørt eller hensyntatt. Spesielt disse metoo sakene og økonomiske utroskap sakene.

Arbeidslivet er viktig for å motvirke økende forskjeller i byen vår. Vi må fjerne profitt i velferden og heller satse på kommunale aktører i samarbeid med ideelle. Målet er å fjerne kommersielle aktører i velferden. Det gjelder også for bussen i Oslo. Derfor vil vi ta bussen tilbake i egenregi.

Vi får nye trikken nå. Og hvis du kunne valgt mellom alle logoer i hele verden. Hvilken ville du da valgt?

– Da ville jeg valgt den gamle sthalvard logoen. Du vet, den fine med alle fargene. Ikke

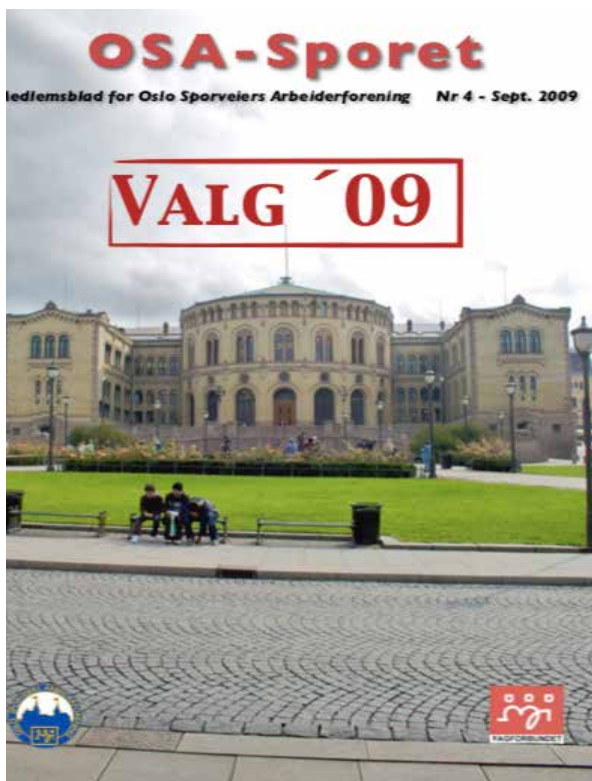

Marianne Borgen i debatt før kommunestyrevalget 2019.
Foto: Ola Floberg.

at jeg ikke liker den nye logoen. Men den ble jo lagd for at vi skulle ha en logo for alle de ulike etatene i Oslo kommune. Og den er jo mer tilpassa på internett sider og sånt, og jeg syntes jo den er fin også. Men på de nye trikkene, ja da ville jeg valgt den samme logoen som jeg har på ordfører kjedet mitt.

Får en stor varm klem før hun jogger videre. Jeg må videre og møte noen FN-delegater som står og venter på meg nå. Hun vinker og forsvinner mot t-banen, som seg hør og bør for en ordfører som er glad i trikken, Sporveien og OSA.

OSA-Sporet for 10 år siden

Valgutgave i forbindelse med Stortingsvalget 2009.

Sporveisarbeider'n

For 20 år siden: Det er montert nye solskjermer på vogn 149a, drikkeholder, pensekostfeste og luftdyser som gjør at du kan regulere luftstrømmen i førerrommet. Nytt armlene er også montert, der gjenstår det noe justeringer før vi er fornøyd. Opphevelse av startsperre ved bruk av venstre speil er også lagt inn. Det har vært satt opp oppslag hvor vi ber om tilbakemeldinger fra førere.

(«Nytt fra SL-95 arbeidsgruppe» 6/00)

FORENINGSNYTT

For 30 år siden: Som de fleste nå sikkert har fått med seg skal vi ut i en 12 timers politisk streik torsdag 20. mars. Dette ble besluttet på representantskapsmøte i NKF-Oslo 6. mars. Bakgrunnen til denne politiske streiken, er at Forbundet nå ønsker å understreke alvoret i byens økonomiske og politiske situasjon, samtidig som man vil vise byens befolkning vår solidaritet.

(«Vi skal streike tirsdag 20. mars» 13/89-90)

Jeg ble like opprørt over Ruter sitt angrep på oss i strategi-dokumentet K2010. Det var et utidig innspill fra Ruter! De behøver ikke rable ned alt de drømmer om!

Her dreier det seg om maktkamper. Ruter og AS Oslo Vognselskap har ca 105 ansatte. «Sporveien» har 2800 ansatte som blir behandlet som luft. I K2010 er vi knapt nevnt.

Men det ble avslørt at deres ønske er å konkurranseutsette både trikken og T-banen. Dette tross vedtaket i bystyret i 2004 om at trikken og T – banen ikke skal på anbud

Dagens organisering er tilrettelagt for salg og konkurranse- utsetting. Det har medført at administrasjonen har økt med 200 stillinger. Det er Frp-politikk i praksis!!

OSA/Fagforbundet vil kjempe hardt for at våre medlemmer beholder sin pensjonsordning og lønna si. Ved anbud vil dette bli det første som blir angrepet. Anbudsregimet på buss er viser hva anbud fører til for de ansatte lønns- og arbeidsvilkår.

(«Leder'n» 4/09)

BBT

For 40 år siden: I forbindelse med budsjettbehandling i Oslo Kommune er det fattet vedtak om ansettelsesstopp fra 1. desember 1979 til 1. mars 1980. Dette vedtaket omfatter også inntakelse av konduktører til Oslo Sporveier. Beregninger administrasjonen har foretatt viser at i perioden med ansettelsesstopp vil 100-150 mann slutte, dvs. vi vil oppleve en mannskapsmangel værre enn det vi har opplevd i løpet av de siste årene.

(«Redaktørens hjørne» 3/79)

BBT

For 50 år siden: Nå er det endelig blitt bevist at det har vært drevet et politisk renkespill fra visse hold i vår forening. Når man har lest siste nummer av «Klassekampen», er all tvil om dette forsvinner. Under dekke av å drive faglig virksomhet har enkelte elementer innen vår forening kommet et lite stykke på vet med å splitte foreningen...

(«Politisk renkespill» Ekstranummer/70)

OSA-Sporet er medlemsblad i OSA, og er utgitt siden 2005. Sporveisarbeider'n, Foreningsnytt og Bane Buss Trikk (BBT) var informasjonsorgan for Oslo Sporveisbetjenings Forening. Utdragene er hentet fra de publikasjoner OSA har tilgjengelig.
Redigert av Frode Eriksen.

«What have bomringen ever done for us?»

Av Anja Renberg

Disse politikerne og bomringene, de bare tar og tar og tar. Ikke nok med at de har tatt fra oss, men de har tatt fra våre fedre og våre fedres fedre.

– Og fra våre fedres fedres fedres fedre.

– Ja, de skjønner poenget nå, men disse bomringene – vi gir og vi gir, men får vi noe for det vi betaler for liksom?

– **Vel, Festningstunnelen som en del av Operatunnelen var vel inkludert i Oslopakke 1 og den første bomringen? Det har jo gitt mindre biltrafikk gjennom sentrum.**

– Ja, men det er jo lenge siden – den ble jo fullført i 1990, men hva mer egentlig?

– **Bilfri Rådhusplass i 1994?**

– Å ja, bilfri Rådhusplass! Husker dere hvordan det var da Rådhusplassen hadde mye trafikk og lufta vi

pusta inn var eksos? Ok, jeg skal gi deg de to – Festningstunnelen og bilfri Rådhusplass.

– **Ring 3 Granfosstunnelen i 1992, E6 Nordbytunnelen i 1993, rv. 160 Bekkestuatunnelen i 1994, rv. 190 Ekebergstunnelen i 1995, Rælingstunnelen i 1998 og Ring 3 Tåsentunnelen i 1999.**

– Ja, selvfølgelig alle tunnelene – det er jo en selvfølge, men utenom Festningstunnelen, bilfri Rådhusplass og alle de andre tunnelene...

– **Oppgradering av Røabanen, med strømskinne og planfri kryssing i 1995 og forlengelse av T-banen fra Skullerud til Mortensrud i 1997 samt bussterminal på Lillestrøm i 1998.**

– Hæ? Hva? Hm...mmmm...

– **Oslopakke 2 ga oss T-baneringen med de nye stasjonene Nydalen, Storo og Sinsen i 2006 og utskifting av de gamle T-banevognene startet i den perioden. En rekke holdeplasser, stasjoner og skinneganger ble oppgradert og et nytt dobbeltspor mellom Lysaker og Asker ble finansiert som en del av Oslopakke 2.**

– Ja, ja – ok, det er jo vel og bra det, men...

– **Noen større veiprosjekter som går inn i Oslopakke 2 inkluderer rv. 4 Hagatunnelen i 2003 og E6 Klemetsrud-Assurtjern i 2004.**

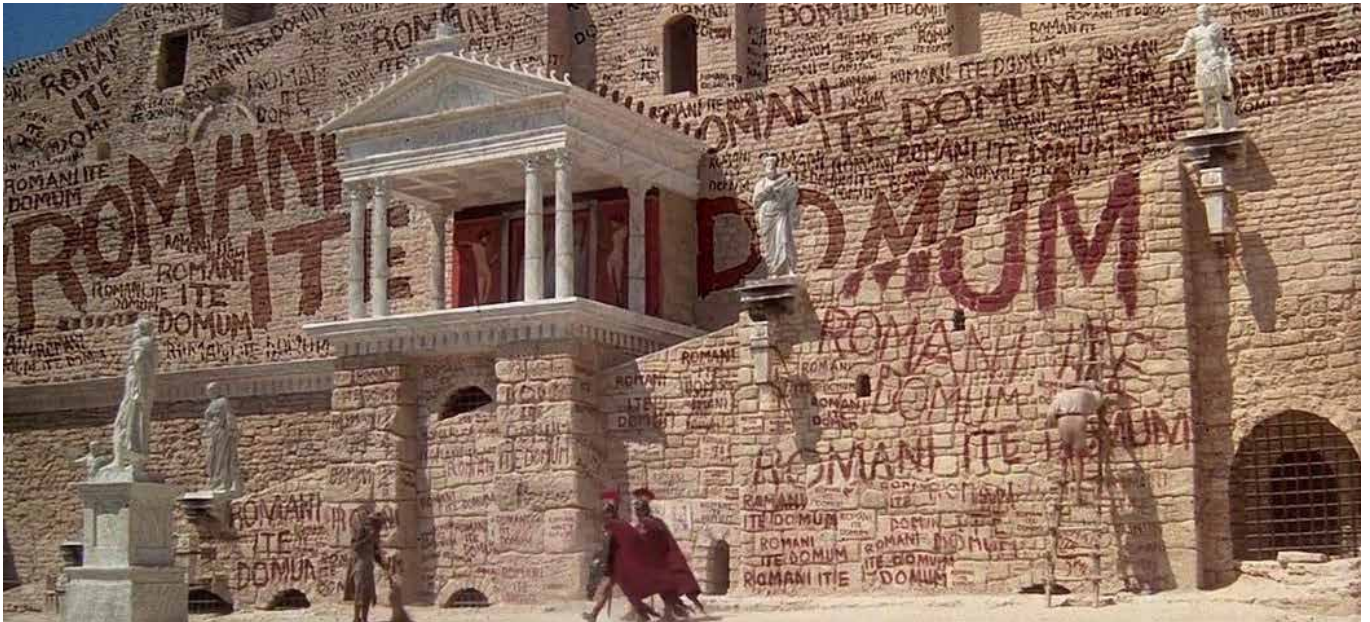
– Ja, men det var Oslopakke 1 og Oslopakke 2. Hva med Oslopakke 3 med flere bomringer og høyere priser, hva vil DE nye bomringene gjøre for oss utenom å rane oss blinde?

– **Vel, anskaffelse av helt nye trikker og oppgradering av hele trikke- og T-banenettet er inkludert i Oslopakke 3. Det er også den nye Fornebubanen når de nå endelig har bestemt seg på Stortinget. Det gjør at de som har flyttet ut dit også vil få muligheten til å la bilen stå.**

– Ha, skal vi som kjører bil betale for at dere som tar kollektivtransport skal få bedre tilbud?

En av de 53 nye bomstasjonene i Oslo, denne står i krysset teisenveien og Strømsveien.
Foto: Frode Eriksen

«Romani ite domum» (Romans go home) er den korrekte latinske frasen for grafittien «Romanes eunt domus» fra en scene i filmen «Life of Brian» .

– Nå ja, det er vel for at alle skal få bedre tilbud og mindre trafikk i sentrum hvor vi liker å tusle uten å måtte hoste og harke i eksos som før i tiden. Dessuten skal Oslopakke 3 også finansiere veiprojekt som E18 Vestkorridoren og E6 Manglerudprosjektet. Det går ikke bare til kollektivtrafikk hvis du tror det, men mye gjør det, men du tror vel ikke at vi som tar kollektivtransport IKKE betaler? Vi er også alle inkludert i Oslopakke 3 ved at kostnadene ved noen av de store infrastrukturprosjektene tas gjennom billettinntekter, så vi er alle sammen med og hjelper.

– Joa, men jeg synes nå det er dårlig gjort at de setter opp nye bomringer og øker bompengene, og at El-biler plutselig må betale a?! Ok, det er litt morsomt at de også må betale nå, men du forstår hva jeg mener.

– Ja, men nå er det jo flere som betaler mindre, i stedet for få som betaler mer. Har du bompengebrikke får du jo nå 20% rabatt i stedet for kun 10% rabatt, er ikke det bra da?

– Å, får jeg 20% rabatt med brikke? Den samme brikka som jeg nå har, eller må jeg skaffe ny brikke? Regner med at jeg må ha en helt ny brikke da, eller? De skal jo alltid gjøre ting vanskelig for oss bilkjørere.

– Neida, brikka er den samme, du får bare mer rabatt!

– Ok da, men utenom Festningstunnelen, flere andre tunneler, mindre trafikk i sentrum, bilfri Rådhus-

plass, nye veier, bedre kollektivtilbud, nye T-banegogner og trikker og mer rabatt HVA har bompengene EGENTLIG gitt oss?

– Bedre luft for alle!

– Ha, bedre luft du liksom?! Hold da nå opp!

– – –

– Hei folkens, har dere fått ferdig 'Nei til flere bomringer'- slagordene?

– Ja, sjef, skrevet hundre ganger med tre meter høye bokstaver over hele Rådhuset og Stortinget!

– Fantastisk – det er proaktive folk vi ønsker her i Bompengepartiet! Det finnes ikke én eneste person som kjører bil som ikke vil ofre sykepleiere, politi, skole eller andre nødvendige instanser, for å bli kvitt disse bomringene og politikere som flår oss!

– Veeel ... det er vel i hvert fall én person ...

– Hrmph, ok, så er det én da, men utenom den personen er vi ganske så sikre på at ingen vil ha bomringer altså!

Inspirert av virkelige hendelser slik de ble beskrevet i Monty Python's film «Life of Brian» og sketsjen «What have the Romans ever done for us?» i 1979.

Hva mener de om vors

Av Frode Eriksen

Kommune. Valg. Program. Prinsipper. Handling. La oss ta en fast forward og hoppe direkte til det som handler om oss selv. Bane, buss, trikk og ymse annet som handler om kollektivtrafikk.

Og bare for å ha sagt det med en gang. Knappt noen spoiler alert dette, men nå er også det nevnt! Det hersker en nærmest naiv og rørende enighet blant både eksisterende bystyreparti og bystyreparti in spe om at kollektivtrafikk er kult og flott, og det vil en ha mer av, gjerne til en lavere pris. Men der stopper også enigheten.

Smak på ordet kommunevalgprogram. Det smaker omtrent som tofu, det vil si ingenting. Men programmene tar lett smak og farge og det har de ulike partiene som stiller til valg gjort sitt beste for å bidra med. Selv om alle er tilhengere av mer og bedre kollektivtrafikk, er det en større grad av uenighet om hvordan en skal få det mer og bedre.

Leter en etter «bane», «buss» og «trikk» i Oslo-partienes valgprogram kan en finne blant annet følgende. Og bare så det er nevnt, oppsummeringen er nettopp det, og slett ikke komplett. Når alle parti vil både ha mer og bedre kollektivtrafikk, ny t-banetunnell og nye grenbaner på t-banen, flere bussavganger og nye kollektivfelt, og litt mer trikk, og er det ikke nevnt kan det bare bety at det er glemt. Noen merknader i partiprogrammene er sitert ordrett i anførselstegn, der merknaden kan ha en viss interesse for dette blads ledere. Vil du ha alle detaljene er alle partiprogrammene tilgjengelig på nettet, og kan lastes ned for grundigere gjennomlesning. God jakt!

Arbeiderpartiet

Arbeiderpartiet er Oslo bystyes største parti. Partiet vil utvide kollektivtilbudet særlig i ytre bydeler, og bedre framkommelighet en slik at det blir mer å velge på og raskere å komme fram. Partiet vil etablere flere nye bussruter og gjennomføre

Fornebubane og ny T-banetunnell, samt baneløsninger mot Nedre Romerike. Partiet vil erstatte buss med bane på Ring2 og opp Trondheimsveien, men vil vurdere superbussløsninger og trolley 2.0. Målet er at alle bussene skal gå på strøm. Partiet vil gjøre det gratis for barn opp til sju år å reise kollektivt, og innlemme Ahus i Sone 1. «Arbeiderpartiet ønsker ikke anbudsprosesser der det konkurreres på ansattes lønns- og arbeidsvilkår.» Partiet vil sikre at Sporveien følger opp arbeidet med universell utforming og tilgjengelighet.

Høyre

Bystyrets nest største parti er også byens styringsparti siden 1975 med unntak av en drøy periode tidlig på 1990-tallet. Partiet vil ha flere nattbussavganger, nye elbussruter i egne traseer heller enn trikk, erstatte nattrikk med elbusser på støytutsatte linjer og utvide bussnettet for at det skal bli enklere å kjøre kollektivt på tvers av t-banelinjene i ytre bydeler. Partiet vil legge til rette for selvkjørende kjøretøy, at alle busser skal være fossilfrie innen 2020. Partiet er alene om å ikke lenger kreve at det skal være mulig med ombordsalg av billetter på buss og trikk (på trikken ble ombordsalget avvirket i 2016). Er mot trikk i Skovveien, for Fornebubane og ny t-banetunnell, dog med en annen trase enn den byrådet har foreslått.

MDG

Nummer tre er MDG (Miljøpartiet De Grønne). Partiet prioriterer gange, sykkel og kollektivtrafikk. Partiet vil ha Rosa busser over alt, hyppigere avganger og mindre ventetid og utvidet driftsdøgn. Og vil ha selvkjørende kjøretøy, kombinert med en billigere kollektivtrafikk (minus 20 prosent) og foreslår et pristak for enkeltbilletter per måned. Vil bruke penger til veiutbygging på kollektivtrafikken, med ny sentrumstunnell på t-banen, Fornebubane, flere tverrforbindelser på t-banenettet og nye bussterminaler. Generelt sett, mer kollektiv, mindre privatbilisme.

*Valgboder på Karl Johans gate tidlig en lørdag morgen, her sett fra Stortinget mot Slottet.
Alle foto: Frode Eriksen.*

FNB kommer trolig inn i Oslo Bystyre, men neppe ved hjelp av sykkel.

Senterpartiet er også et mulig bystyreparti in spe, og kan da bytte ut campingvogna med bil?

Venstre

Venstre vil ha flere avganger til en lavere pris som når flest mulig. Forslår gratis kollektivtransport for alle under 18 år, et mer intelligent billettsystem det enkeltbilletter blir periodebilletter når dette blir mer lønnsomt, bedre framkommelighet for kollektivtrafikk som skal bli utslippsfri og trafikkere flere nye terminaler rundt om også om natta. Venstre vil ha trikk langs ring 2 og til Tosenhagen og utvikle taxitilbud der kollektivtilbudet er mangelfullt.

Fremskrittspartiet

I likhet med andre partier vil Frp utvide t-banettet med ny sentrumstunnell og forbedre busstilbudet. Men understreker at det må sikres framkommelighet for bil, og nye sykkelruter skal ikke gå på bekostning av parkeringsplasser. Partiet er alene om å kreve stopp i utbygging av busstopp i veibanen og vil til tilbake til busslommene. Partiet vil legge til rette for økt kollektivbruk, avholde folkeavstemning om bomringen og er mot et bilfritt sentrum. Partiet vil prioritere buss og bane fremfor nye trikkelinjer og vil redusere kollektivprisene. Og; «All busstrafikk i Oslo er konkurranseutsatt, noe som har gitt store besparelser og dermed et bedre busstilbud. Derfor bør også drift av trikk og T-bane konkurranseutsettes for å sikre

at vi får mest mulig kollektivtrafikk for skattepengene.»

Rødt

Rødt vil samle de kommunale selskapene i kollektivtransporten i en organisasjon, og har som mål at kollektivtrafikken skal være gratis for brukerne. Er for å utvide Sone 1, vil ha flere kollektivfelt om nødvendig på bekostning av ett kjørefelt. Vil ha tverrforbindelse på t-banen i Groruddalen, evt. som trikk.

Sosialistisk Venstreparti

Vil styrke kollektivtilbudet i rushtiden, minst fem-minuttersruter på buss i sentrum ellers 10-minutters, men mener at baneløsninger er framtiden. Det være seg ny t-banetunnell, bane til Nedre Romerike og Fornebu, nye tverrbaner, og trikk langs ring 2 og til Tosenhagen, Hovinbyen og Veitvet. Flere nattbusser også på hverdager, og vil ha forsøk med førerløse transportmidler. SV vil beholde Sporveien som heleid kommunalt selskap som eier og drifter sine tilbud selv, og jobbe aktivt for at selskapet skal frakte flest mulig fornøyde passasjerer dit vi vil og jobbe for at «anbudsetting av kollektivtransport i Ruter avvikles etter hvert som anbudskontraktene utløper».

Kristelig folkeparti

Krf er bystyrets minste parti, men vil tross det ha flere 24-timersruter, selvkjørende minibusser, flere bussterminaler rundt om og Rosa busser til alle. Partiet vil elektrifisere alle busser og båter og prioritere kollektivtrafikk foran privatbilisme, og vil videreføre t-banen til Ahus, bygge ny t-banetunnell og tverrforbindelser i Groruddalen, trikk til Tonsenhagen og Linderud, ha flere tverrgående bussforbindelser og flere nattbusser. Og er for lavere priser på årskort.

Bystyreparti in spe

To parti ligger an til å kunne komme inn i Oslo bystyre ved årets valg. Senterpartiet og Folkeaksjonen Nei til mer bompenger er som oftest inne med en eller flere bystyrerepresentanter, avhengig av hvilke meningsmålinger en liker å lese.

Senterpartiet vil gjøre kollektivtrafikken utslippsfri, ha flere ruter med hyppigere avganger, mer intelligente billettsystemer, ha flere tverrforbindelser som gjør det mulig å reise uten nødvendigvis å dra innom sentrum, ønsker seg trikk langs ring 2, til Tonsenhagen, Hauketo og Sagene. Vil ha ny t-banetunnell, og er mot holdeplasse nedleggelse og har programfestet gjenåpning av Slottsparken holdeplass. Sp vil «Etablere et fylkeskommunalt kollektivtrafikselskap som skal ta drift av den fylkeskommunale busstrafikken i egenregi når gjeldende avtaler løper ut».

Folkeaksjonen Nei til mer bompenger vil oppfordre til bruk av kollektivtrafikk ved å etablere gratis parkering ved t-banestasjoner. Vil effektivisere kollektivtrafikken, og gjøre denne gratis for pensjonister og uføretrygdde. Er mot bilfritt byliv, men vil teste bilfrie soner lokalt i bydelene. Partiet vil teste ut kurver for sykkel på enkelte busavganger og vil ha ekspressbusser fra sentrum til områder som i dag mangler rask kollektivtrafikk.

Andre partier

I denne sekkeposten andre finner en elleve partier. Alliansen skriver ikke noe om kollektivtrafikk. Demokratene vil satse på bedre framkommelighet og tilgjengelighet. Feministisk Initiativ vil at bom-

penger skal sørge for at kollektivtrafikken blir til-

Valgboder på Karl Johans gate tidlig en lørdag morgen, her sett fra Universitetsgata mot Stortinget.

gjengelig og gratis. Helsepartiet er motstander av New Public Management, og vil lytte til bussførere når en skal utvikle fagområdet buss og så videre. Kystpartiet er mot et bilfritt sentrum og bompengefinansiering av offentlige veier. Liberalistene er for brukerfinansierte veier så lenge pengene brukes til veier og vil ellers ha kollektivtrafikk basert på fri konkurranse og nedleggelse av ulønnsomme ruter og transportmidler. Norges Kommunistiske Parti vil bygge ut kollektivtrafikken. Partiet De kristne vil ha raskere framkommelighet, god tilgjengelighet og lavere priser og er for konkurranseutsetting av all kollektivtransport. Pensjonistpartiet vil ha mer kollektivtrafikk til en lavere pris. Piratpartiet vil utvikle bompengordningen og prioritere kollektivtransport, og gjøre denne gratis, finansiert av det offentlige. Selvtendighetspartiet vil legge ned nye bomber, men skriver ikke noe om kollektivtrafikk.

Godt valg!

- DU KAN STEMME HVIS DU ER NORSK ELLER NORDISK STATSBOERGER.

- DU KAN STEMME HVIS DU HAR BODD I NORGE DE SISTE TRE ÅRENE.

- DU HAR STEMMERETT FRA DET ÅRET DU FYLLER 18 ÅR.

- DU MÅ HA MED LEGITIMASJON.

FAGFORBUNDET | Oslo

DEN SOM STEMME, BESTEMMER

Utleie av 2 leiligheter

Punta Prima, Torrevieja Spania

Leilighetene er et eksklusivt tilbud for medlemmer av KTPS. Ledige uker og mer informasjon finner du på www.ktps.no.

Leilighetene er på 75 m²., har tre soverom og to bad hver. Takterrassen er fantastisk med sine 65 m². med utekjøkken, grill, spiseplass, solsenger, utedusj og en fantastisk utsikt. På fellesområde er det to bassenger, det ene er et overbygget med oppvarmet vann.

Booking skjer ved å sende ønsket uke til post@ktps.no

SESONG	DATO	PRIS PR. UKE
Lavsesong	Uke 1 - 10 og uke 45 - 52	Kr. 2 300
Mellomsesong	Uke 11 – 22 og uke 37 - 44	Kr. 3 500
Høysesong	Uke 23 – 36	Kr. 4 700
	Obligatorisk vask kommer i tillegg	85 Euro

Mini Mening

Bare to bokstaver skiller
FNB og FRP.

Hva skjedde egentlig
med med ALP?

BUSSFØRERENS BETROELSE

«I pay to work»

I mitt forrige liv møtte jeg en nytilsatt kommunikasjonsdirektør for et stort norsk børsnotert selskap, som regjeringen Stoltenberg I senere børsnoterte. Han klaget over at han fikk så dårlig betalt, fordi han satt med aksjeopsjoner fra sin forrige jobb i et konkurrerende selskap. Aksjer, eller rettene en rett til å kjøpe aksjer til en på forhånd avtalt pris, som utløste en formuesskatt som overgikk hans nye millionlønn.

«I pay to work», sa han støtt og stadig og akket seg over den da halvborgerlige sentrumsregjeringen til Bondevik I og dens manglende evne og eller vilje til å redusere eller aller helst fjerne formuesskatten. Jeg synes ikke spesielt synd på han da, og slettes ikke nå.

Ordet «utbytte» har minst to vidt forskjellige betydninger, som også henger alt for tett sammen. Det kan bety å utbytte, det vil si grovt utnytte sine ansatte med vinnings hensikt, en vinning som resulterer i utbetaling av et utbytte, en fortjeneste av en kapitalplassering.

Vi i bussbransjen er der. Vi utbyttes for å skaffe eierne utbytte. I forarbeidene til bussbransjeavtalen som kom i 2008 ble det avtalt mellom partene at bussførerlønna skulle økes til gjennomsnittlig industriarbeiderlønnnivå. Siden da har bussførerlønna falt fra 101 prosent det første året til 91,8 prosent ved inngangen til årets mellomoppgjør.

Til hovedoppgjøret i 2020 forventes en ytterligere nedgang til 89 prosent forutsatt at årets lønnsramme blir 3,2 prosent også etter de lokale forhandlingene i industrien rundt om, som er den bransjen bussførernes lønnsnivå er knyttet til.

Fram til da må jeg og mine kolleger subsidiere et samfunn som mener vi ikke er verdt mer enn 90 prosent av avtalt lønnsnivå. Jeg jobber for nesten 28 kroner mindre i avtalt lønnsnivå per time, som er industriarbeiderens. Eller 55000 kroner, som jeg betaler for å jobbe. Bare i år.

Det er derfor jeg gjør en tidligere kommunikasjonsdirektør med millionlønn sine ord til mine.

«I pay to work.»

fse

SV vil bli folkeparti

panjen og de omfattende demonstrasjonene mot

De forsøkte seg jo en gang som Sosialistisk Folkeparti....

Valgets kval...

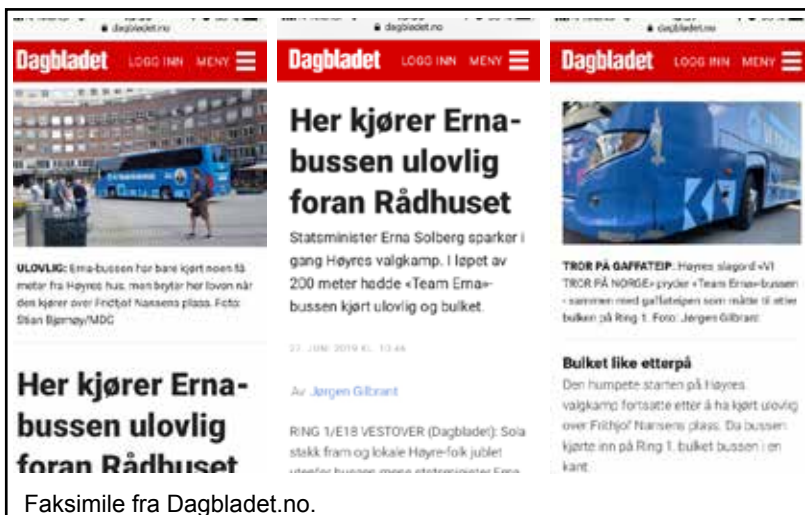

STOPP PRESSEN!

Like etter deadline kommer meldingen om at den selvkjørende bussruta nummer 35 er innstilt inntil videre.

I driftsmeldingen på Ruter.no heter det at det er flere arrangement og anleggsarbeid på kaia som bussruta trafikkerer.

Så den selvkjørende bussruta kjører ikke selv og lar seg heller ikke overstyre. Hvilket styr.

Faksimile fra Dagbladet.no.

Startet valgkamp med et brak

Det største regjeringspartiet startet valgkampen med et brak på Rådhusplassen. De første 200 meterne med Erna-bussen prydet med slagordet «Vi tror på Norge» klarte bussen både å kjøre mot forbudsskilt og bulke. Bussføreren forteller til Dagbladet at «Jeg fikk bare beskjed av noen i Høyre om å kjøre rett fram.»

Bussføreren kjørte heldigvis ikke mot høyre. Da ville nok Høyres valgkampremiere raskt ende opp på Fridtjof Pub. Slett ikke et dårlig sted for valgkamp.

Hvem overvåker Ruter i dag?

Dagens runde om hvor Ruters operative leder befinner seg bringer oss til to kjente strøk i Oslo. Med sin ikke så lille røde hydrogenbil farter Ruter rundt om for å se hva som foregår i byens kollektivtrafikk. Hydrogenbilen er ved dette bladets deadline byttet ut, ettersom hydrogen er blitt litt vanskelig å oppdrive. Men det stopper ikke Ruters informasjons- og samordningsentral (IOSS) fra å overvåke kollektivtrafikken.

Til venstre overvåker Ruter den selvkjørende bussen Oda som trafikkerer den selvkjørende bussruta nummer 35 ved Kontraskjæret, riktignok bemannet med en person som har som jobb å styre det selvkjørende kjøretøyet. Uten bemanning hadde det ikke vært mye å overvåke.

Til høyre befinner Ruter seg bokstavelig talt på St. Hanshaugen busstopp, den utenfor restaurant Schroder, bedre kjent som Harry Hole's stamrestaurant. Forøvrig meldte bussføreren i dette tilfellet avvik til sin trafikkleder om at holdeplassen måtte betjenes i gata fordi Ruters operative leder okkuperte plassen. En kan ikke overvåke skikkelig uten å stå på bussholdeplassen!

Sier som bjørnen i det blå huset; hvor er, hvor er, hvor er skygge...øh, jeg mener Ruters operative leder!

«Vi la rullestoler kjøre fortere», skriver Klassekampen 25. juni 2019, om at regjeringen foreslår at ny maksimal hastighet skal øke fra 10 til 15 km/t. *Si 20 beint, så kjører de raskere enn både trikk og buss i Oslo.*

«Vi er ett hundre prosent uenige i absolutt alt», sier Johan Golden til Klassekampen 22. juni 2019. Han og tre andre fra NRK Satirix (!) er oppført som listefyll på Alliansens Oslo-liste. De fire jobber nå for å få så mange personlige stemmer at de kupper partiet for «å få kastet partileder Hans J. Lynglimt Johansen». *Partidemokrati er enkelt i en telefonboks; Alliansen tar bare opp ett medlem; Johansen sjøl.*

«Det kan se ut som både Høyre og Ap har fått et godt øye til Sp i Oslo», skriver Klassekampen 11. juni 2019 om at Oslo Sp muligens ender på vippen i Oslo bystyre etter valget. *Oslo Sp får helt sikkert ikke drabshjelp fra Oslos eneste melkebonde, kong Harald som har til gode å benytte sin stemmerett. En får sikre seg drabshjelp fra byens balkongbønder, som det er flust med, selv på tjukkeste Grünerløkka.*

«Etter valget skal Folkeaksjonen nei til mer bompenger (FNB) bytte navn», skriver Klassekampen 2. juli 2019 og siterer NRK, som igjen siterer partileder Frode Myrhol. Han føler partinavnet er komplisert. *Må Side-Sporet få foreslå det korte og velkjente: «Frode Myrhol's Parti til sterk nedsettelse av bilskatter, bilavgifter og andre offentlige inngrep (FMP)»*

«Samlet utgjør alle kjøretøyene i hovedstaden bydel Sagene og St. Hanshaugen sitt samlede areal. I bevegelse ville de fylt hele arealet innenfor ring 2. Bilene bør med andre ord stå mest mulig i stille, skriver Ulrik Eriksen i Morgenbladet 5. juli 2019.» *Det var ikke som i 1916 da byen hadde 700 kjøretøy. I de gode gamle dager.*

Blant den som kjøper elbil er det en sterk overvekt av folk med høy inntekt, ifølge SSB. Samtidig ble det gitt 4,2 milliarder kroner i økonomiske fordeler til elbilkjøpere i fjor. Den som har, skal få, heter det i Dagens Næringslivs minileder 16. august 2019. *Side-Sporet vil vi bemerke den evige sannhet ifølge den gode bok: De siste skal bli de første!*

Ifølge tall fra Nav vil en 50-åring i dag jobbe fulltid i 12 år til, skriver Dagens Næringsliv 17. august, som en kommentar til at DNB-sjef Rune Bjerke må slutte fordi han når bankens øvre aldersgrense på 60 år. *For bussførerne gjelder andre regler. De forventes å jobbe minst 25 år til etter fylte 50.*

Redigert av Frode Eriksen
Avishodet tegnet av Raphael Vaxelaire

LOfavør

TRYGGHET I PRIVATLIVET

Har du appene til LOfavør? Last ned gratis i App Store eller Google Play.

Vi er kollektivt medlem av Østkanten
Bluesklubb.

Møt opp på konserter og arrangementer til
medlemspris. Konserter (stort sett) på Herr

www.ostkantenluesklubb.no